

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/80/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119207349
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2119207349.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zastúpený: JUDr. Pavol Pospécha, advokát, Lichnerova 23, Senec, proti žalovanému: H. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. Q., o zaplatenie sumy 941,27 eura s príslušenstvom a zmluvnou pokutou, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 941,27 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 941,27 eura od 28.07.2017 do zaplatenia, a to všetko do 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 29.08.2019 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 941,27 eura, zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 941,27 eura od 28.07.2017 do zaplatenia, tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500,- eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohoto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500,- eur len 5% ročný úrok z omeškania zo sumy 941,27 eura do zaplatenia, a náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 72,35 eura, ako aj náhradu trov súdneho konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že uzatvoril dňa 24.02.2016 so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.500,- eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaný zaviazal splatiť v 24 mesačných splátkach vo výške 78,52 eura, v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s úhradou splátky č. 13 o viac ako tri mesiace, a to napriek predchádzajúcemu upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok. Oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bolo žalovanému doručené dňa 11.07.2017. V súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 27.07.2017, kedy bol žalovaný povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Nakoľko tak žalovaný nespravil, je od nasledujúceho dňa v omeškaní s úhradou dlžnej sumy. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené a predstavuje sumu 941,27 eura (žalovaný do dnešného dňa zaplatil len sumu 943,21 eura). Žalobca ďalej uviedol, že nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním jednotlivých splátok a následne aj celej zosplatennej

sumy, žalobcovi vznikol ďalej nárok na zmluvné pokuty podľa článku 8 ods. 8.1 zmluvy vo výške 0,04 % denne zo sumy 941,27 eura od 28.07.2017 do zaplatenia. V súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka si žalobca popri nároku na zmluvné pokuty zo sumy omeškaných splátok uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. tak, aby výška zmluvnej pokuty a úroku z omeškania neprevyšovala priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z.z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Žalobca si preto uplatňuje len časť zákonného úroku z omeškania vo výške 0,4 % p.a. zo sumy nesplatennej časti istiny úveru a úrokov. Výška úrokovej sadzby úroku z omeškania predstavuje rozdiel medzi sumou súčtu maximálnych prípustných sankcií podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a sumou uplatňovaných zmluvných pokút. Vzhľadom na uvedené si žalobca uplatňuje úrok z omeškania 0,4 % ročne zo sumy 941,27 eura od 28.7.2017 do zaplatenia. Pokiaľ úrok z omeškania a zmluvná pokuta za omeškanie žalovaného so splácaním úveru spolu dosiahnu sumu poskytnutého úveru 1.500,- eur, žalobca si odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy uplatňuje len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 941,27 eura do zaplatenia. Žalobca zaslal žalovanému viacero písomných upomienok spolu s pokusom o zmier pred začatím súdneho konania. Žalovaný nereagoval na výzvy žalobcu, ako to vyplýva z Karty klienta - evidencie žalobcu o úhrade splátok. Okrem písomných upomienok bol žalovaný opakovane vyzvaný na splnenie jeho povinností, a to formou zaslania krátkych textových správ (sms správy), resp. pri telefonickom príp. osobnom kontakte. Napriek tomu zo strany žalovaného nedošlo k splneniu jeho záväzkov. V nadväznosti na zaslanie Pokusu o zmier pred začatím súdneho konania svojím právnym zástupcom si žalobca uplatňuje voči žalovanému náhradu nákladov spočívajúcich v odmene za právnu službu poskytnutú v súvislosti s týmto písomným uplatnením nárokov voči žalovanému. Výška tejto náhrady zodpovedá sume tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci určenej podľa príslušných predpisov o odmenách a náhradách advokátov vo výške 61,74 eura a paušálnej náhrady advokátovi vo výške jedného režijného paušálu v sume 10,61 eura. V doplnení žaloby žalobca uviedol, že žalovaný sa v zmluve zaviazal uhradiť úver spolu s úrokom v 24. mesačných splátkach vo výške 78,52 eura (splátka istiny 62,50 eura a úroku 16,02 eura). Z celkovej sumy úveru 1884,48 eura (24 splátok vo výške 78,52 eura) žalovaný uhradil splátky vo výške 943,21 eura - z toho 750,97 eura bolo pripočítaných na istinu, 192,24 eura na úrok (prehľad platieb, karta klienta). Žalovaná suma vo výške 941,27 eura teda pozostáva: nesplatená istina vo výške 749,03 eura, nesplatené úroky z úveru vo výške 192,24 eura. Žalobca ďalej uviedol, že posúdenie schopnosti žalovaného splácať úver za požadovaných / navrhnutých podmienok je v rámci postupov a praxe žalobcu vykonávané zisťovaním a overovaním údajov o výške príjmov a výdavkov žalovaného, samotnom žalovanom (predloženie dokladu totožnosti) a tiež sa vykonáva preverenie v tzv. negatívnej databáze dlžníkov, ktorá obsahuje údaje o osobách porušujúcich svoje záväzky u iných poskytovateľov úverov a pôžičiek. Na základe takto zhromaždených údajov žalobca vykoná ich vyhodnotenie a na základe interne stanovených kritérií rozhodne o schválení / zamietnutí žiadosti. Okrem uvedeného, zákonnou povinnosťou žiadateľa o úver je uvádzať pravdivé a úplné informácie. V prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXXXX bola žiadosť o poskytnutie úveru predložená vo februári 2016. Údaje, ktoré boli získané od žalovaného sa spísali do osobitného formuláru, tzv. Hodnotenie dlžníka. Správnosť a pravdivosť údajov získavaných od žalovaného bola potvrdená aj jeho podpisom. Získané údaje boli v rámci zákonných možností overené (v tomto prípade využitím údajov z databázy SOLUS). Výška deklarovaného príjmu v sume 1.069,- eur bola riadne dokladovaná (potvrdením od SP o výške dôchodku). Ako výdavky boli oznámené žalovaným celkovo výdavky v sume 640,- eur. Výška príjmov a výdavkov bola vyhodnotená so zameraním najmä na výšku tzv. voľných zdrojov zostávajúcich žalovanému po úhrade všetkých už jestvujúcich výdavkov. Tieto sa použili na posúdenie, či z takto zistených voľných zdrojov bude možné pre žalovaného uhradiť splátku na úhradu ním požadovaného úveru. Celková výška záväzkov žalovaného bola spolu 640,- eur, z čoho vyplývalo, že voľné zdroje žalovaného (ako rozdiel medzi príjmom a výdavkami) predstavujú spolu sumu 429,- eur.

3. Ako dôkazy žalobca predložil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.02.2016, Zmluvné dojednania, výpis z účtu žalobcu, Prehľad splácania, Oznamenie o zosplatnení zo dňa 14.06.2017, Pokus o zmier pred začatím súdneho konania zo dňa 31.07.2017, Kartu klienta, Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.02.2016, výplatné pásky.

4. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená, k tejto sa písomne nevyjadril, skutkové tvrdenia nepoprel, dôkazy neoznačil.

5. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

6. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

7. Súd vykonal dokazovanie listinami predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti, a v neprítomnosti žalovaného, ktorému bolo predvolanie doručené (č.l. 36), svoju neprítomnosť neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal, pričom súd zistil nasledovný skutkový stav:

8. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 23.02.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXX, ktorou sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 1.500,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 24-och mesačných splátkach vo výške 78,52 eura (62,50 eura splátka istiny a 16,02 eura splátka úroku) so splatnosťou k 1. dňu v mesiaci počínajúc 01.04.2016, pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 22,95%, s tým, že celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, bola vo výške 1.884,48 eura. Ročná percentuálna miera nákladov bola uvedená vo výške 24,88 % a priemerná RPMN vo výške 32,03 %. Vychádzajúc z výpisu z účtu žalobcu bola žalovanému titulom úveru vyplatená suma 1.500,- eur, pričom podľa nepopretého skutkového tvrdenia žalobcu a prehľadu platieb zaplatil žalovaný z poskytnutého úveru celkom sumu 943,21 eura. Oznámením o zosplatnení zo dňa 14.06.2017 žalobca úver predčasne zosplatnil, ktoré oznámenie bolo doručené žalovanému dňa 11.07.2017, pričom k zosplatneniu došlo uplynutím 15 dní od jeho doručenia.

9. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

10. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

11. Podľa § 494 OZ, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

12. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

14. Podľa § 502 ods. 1 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa

zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

18. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Podľa § 544 ods. 1 a 2 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. (1) Zmluvnú pokutu možno dojsť len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. (2)

23. Podľa § 37 ods. 1 a 2 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. (1) Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný. (2)

24. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (1) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (2) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. (3)

25. Podľa § 53 ods. 5 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

26. Právny vzťah založený predmetnou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z.z.), keďže žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 2 písm. a) a b) zák.č. 129/2010 Z.z.). S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis

derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi zmluvy podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

27. Žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Po preskúmaní zmluvy dospel súd k záveru, že predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti požadované ustanovením § 9 ods. 2 ZoSÚ. Žalobca tiež v konaní listinným dôkazmi (údaje poskytnuté žalovaným v žiadosti o poskytnutie úveru, výplatné pásky) preukázal, že si splnil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Z uvedeného vyplýva, že žalobca má nárok na úroky a poplatky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

28. Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba je v celom rozsahu požadovanej istiny vo výške 941,27 eura, pozostávajúcej z neuhradených splátok, dôvodná. V konaní bolo preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej zmluvy žalobca poskytol žalovanému peňažné plnenie a žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky spolu s dohodnutým úrokom. Žalovaný si svoju povinnosť zo zmluvy o úvere nesplnil, pričom z dôvodu omeškania so splácaním úveru žalobca úver predčasne zosplatnil ku dňu 27.07.2017. Z celkovej sumy, ktorú mal žalovaný zaplatiť, vo výške 1.884,48 eura, zaplatil žalovaný iba sumu 943,21 eura, z čoho vyplýva nárok žalobcu na dlžnú istinu vo výške 941,27 eura. Vzhľadom na uvedené uložil súd žalovanému vo výroku I. rozsudku povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu v celkovej výške 941,27 eura.

29. Keďže žalovaný peňažný záväzok včas a riadne nesplnil, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovaného popri plnení istiny vo výške 941,27 eura i úrok z omeškania, keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. K predčasnemu zosplatneniu úveru došlo dňa 27.07.2017, t.j. 15 dní po doručení oznámenia zo dňa 14.06.2017, ktoré bolo doručené žalovanému dňa 11.07.2017, čo medzi stranami nebolo sporné. Žalovaný sa tak dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru, t.j. odo dňa 28.07.2017, od ktorého dátumu má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Vychádzajúc z uvedeného by mal žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca by tak mal popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% (5 + 0,00 %) ročne, keďže si však žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške 0,40% ročne, pričom súd nemôže prekročiť žalobu, priznal mu úrok z omeškania v požadovanej, t.j. nižšej, výške.

30. Súd nepriznal žalobcovi nárok na ním uplatnenú zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne z dlžnej sumy. Súd poukazuje na to, že zmluvná pokuta predstavuje dojednanie o osobitnej forme poplatku pre prípad omeškania žalovaného, ktorý nevyplýva priamo zo zákona. Podľa názoru súdu je dojednanie o tejto zmluvnej pokute (čl. 11, ods. 11.1. zmluvy) neplatné podľa § 39 OZ aj pre jeho rozpor so zákonom, pretože obchádza ustanovenie § 517 ods. 2 OZ, ktoré je kogentným ustanovením presne vymedzujúcim maximálnu výšku úroku z omeškania, ktorú si žalobca v súvislosti s omeškaním dlžníka môže uplatniť. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/58/1998 zo dňa 27.10.1998, podľa ktorého „z povahy ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vyplýva, že kogentne je stanovená iba horná hranica úrokov z omeškania, ktorej prekročenie nie je prípustné. Veriteľ peňažnej pohľadávky môže od dlžníka, ktorý je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, uplatňovať úroky z omeškania aj v menšom rozsahu, než ustanovuje cit. právny predpis.“

31. Navyše, zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná, ale bola žalobcom uvedená v rámci formulárovej zmluvy, ktorej obsah žalovaný nemohol ovplyvniť, a to zároveň v rámci rozsiahleho

textu zmluvy mimo dojednaných podmienok spotrebiteľského úveru, bez akéhokoľvek zvýraznenia. Dojednanie o zmluvnej pokute súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 53 ods. 1 OZ, a preto neplatnú podľa §53 ods. 5 OZ. Jej neprijateľnosť vyplýva zo skutočnosti, že spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. K tomuto záveru dospel súd s ohľadom na skutočnosť, že predmetná zmluva obsahuje nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty jednostranne iba v neprospech žalovaného (spotrebiteľa) pre prípad porušenia jeho zmluvných povinností, pričom pre prípad porušenia zmluvných povinností zo strany dodávateľa neexistuje v zmluve žiadna sankcia v podobe zmluvnej pokuty v prospech spotrebiteľa. Spotrebiteľské zmluvy pritom nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda neprijateľné zmluvné podmienky, pod sankciou absolútnej neplatnosti. Súd preto žalobu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty, z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, zamietol.

32. V časti uplatneného úroku z omeškania 5% ročne, ktorý žalobca žiadal priznať po tom, čo by úrok z omeškania a zmluvná pokuta dosiahli sumu 1.500,- eur, súd žalobe nevyhovel, pretože reálne (pri nároku len na úrok z omeškania, lebo len tento bol uznaný za dôvodný) by táto situácia nastala až cca po 399 rokoch, ak by za celé obdobie žalovaný nezaplatil žiadnu čiastku z istiny (úrok 0,40% ročne z priznanej istiny 941,27 eura predstavuje sumu 1.500,- eur až za 399 rokov, než by prišlo do úvahy priznanie nároku na úrok z omeškania vo výške 5% ročne). S poukazom na uvedené mal súd za to, že žalobcom požadované plnenie je vzhľadom na priemernú dĺžku života človeka plnením nemožným (§ 37 ods. 2 OZ), a preto súd v tejto časti žalobou uplatnený nárok zamietol.

33. Žalobca si v konaní tiež uplatnil nárok na zaplatenie sumy 72,35 eura predstavujúcej náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky, ktorá suma pozostáva z náhrady za úkon právnej služby pokus o zmier (61,74 eura odmena + 10,61 eura režijný paušál), v ktorej časti súd žalobu považoval za nedôvodnú z nasledovných dôvodov.

34. Súd konštatuje, že svojou povahou ide o trovy konania, ktoré však môžu byť priznané až za úkony, ktoré vzniknú po podaní žaloby. Navyše, nebolo preukázané, že advokátska kancelária, ktorá výzvu vyhotovila, bola na tento úkon splnomocnená žalobcom. Okrem toho, v konaní nebol preukázaný ani vznik takéhoto nákladu, keďže nebolo preukázané, že by bola výzva skutočne odoslaná, a zároveň že by žalobcovi bola vystavená faktúra za tento konkrétny úkon, ktorú by aj žalobca uhradil. Pretože súd nemal preukázaný vznik takéhoto príslušenstva pohľadávky, žalobu v tejto časti zamietol. Už len nad rámec súd uvádza, že v prípade uvedenej výzvy ide o výzvu, ktorá je realizovaná hromadne, ktorá však vo svojej podstate nemá charakter úkonu právnej služby, ale ide výzvu na plnenie, ktorú si mohol žalobca vyhotoviť sám.

35. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za dôvodnú v časti o zaplatenie sumy 941,27 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 941,27 eura od 28.07.2017 do zaplatenia, preto jej vo výroku I. rozsudku vyhovel, a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú vo výroku II. zamietol.

36. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. (2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. (3)

37. Vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovaného, určil súd žalovanému v súlade s § 232 ods. 3 CSP na plnenie primeranú dlhšiu lehotu 60 od právoplatnosti rozsudku.

38. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

39. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

40. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

41. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

42. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobcovi bola uplatnená celá istina, z čoho vyplýva plný úspech žalobcu, čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100% trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku, keď v konaní nebol tvrdený a súd sám nezistil dôvod na postup podľa § 257 CSP. Pri zamietnutí žaloby v časti príslušenstva súd na uvedené neprihliadal ako na smerodajné pri určení výšky úspechu žalobcu, pretože príslušenstvo nebolo samostatným predmetom konania. Súd pritom podporne poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 10CoPr/2/2016-361 zo dňa 27.06.2016, v ktorom odvolací súd uviedol, že „súd prvej inštancie ... pochybil tiež v tom, že pri posudzovaní úspechu a neúspechu vyčíslaval výšku priznaných úrokov z omeškania ku dňu rozhodnutia súdu, pričom pre takýto postup by bol dôvod len vtedy, ak by úroky z omeškania tvorili samostatný predmet konania, ak sú však len príslušenstvom istiny, pri posudzovaní miery úspechu v konaní nie je dôvod na úroky z omeškania prihliadať.“ O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).